

حماسه
نا تمام

علیرضا بیرانوند که در تمرینات روزهای قبل حضوری ثابت داشت، مقابل آمریکا به ترکیب اصلی برگشت تا آخرین ترکیب کی‌روش در مرحله گروهی هم با یک غافلگیری بزرگ همراه باشد. باتوجه به عملکرد حسین حسینی در بازی دوم، کمتر کسی انتظار داشت بیرانوند مقابل آمریکا فیکس شود.

رامین رضاییان که مقابل ولز یکی از ستاره‌های تیم ملی بود، با انسرژی فوق‌العاده برای گرم کردن وارد زمین شد و در همان ابتدا با شوتی سنگین توپ را به درون دروازه فرستاد. این طور که به نظر می‌رسید گلزنی در دقیقه پایانی بازی با ولز حسایی به رامین انگیزه داده بود. تماشاگران ایرانی هم به اندازه رامین انگیزه داشتند. آنها در همان آغاز بازی ورزشگاه را روی سرشان گذاشته و حمایتی تمام‌عیار از بازیکنان انجام دادند.

بازی با حمله تیم ملی ایران و یکا بستگاهی برای شاگردان کی‌روش آغاز شد اما خیلی زود این امریکایی‌ها بودند که مالکیت توپ را در اختیار گرفتند. برخلاف بازی قبل که تیم ملی از همان دقیقه اول به دروازه ولز فشار آورد، این بار کی‌روش به سبک خودش برگشت و بیشتر به دنبال گل نخوردن بود. مالکیت ۵۹ درصدی آمریکا در ۱۰ دقیقه ابتدایی این موضوع را به خوبی نشان می‌داد.

آمریکا در ۲۰ دقیقه ابتدایی صاحب چند موقعیت نصفه‌ونیمه شد؛ از ضربه سر پولیسچ در دقیقه ۱۱ گرفته تا ۲ موقعیت خطرناک در دقیقه ۱۷ و ۱۸ اما این تیم ملی ایران بود که دقیقه ۲۰، فرصت داشت برخلاف جریان بازی به گل برسد. طارمی که روی پاس عزت‌اللهی تک‌تک شده بود، خیلی آسان توپ را تقدیم حریف کرد تا یک موقعیت عالی از دست برود.

وقت تلف کردن‌های بیرانوند در دقیقه ۲۵ نه تنها تذکر داور را برایش به همراه داشت، بلکه باعث شد تا کی‌روش کنار خط از کوره در برود و به شدت به دروازه‌بان تیم ملی اعتراض کند.

روند بازی به هیچ‌عنوان برای تیم ملی خوب پیش نمی‌رفت و ایسن آمریکایی‌ها بودند که از بعد و راست به دروازه تیم ملی فشار می‌آوردند. بعد از توپ‌هایی که تیموتسی و هادسون در دقیقه ۲۷ و ۳۳ از دست داد، آمریکا دقیقه ۲۸ بالاخره کار خودش را کرد و با ضربه پولیسچ به گل رسید. تویی که در این صحنه پشت سر میلاد محمدی فرود آمده بود، با ضربه سر در عرض زمین، مقابل دروازه به پولیسچ رسید و او هم خیلی راحت دروازه را باز کرد.

ضدحمله آمریکایی‌ها می‌رفت تا کار ایران را در همین نیمه اول تمام کند اما مجید حسینی به داد تیم رسید و اجازه نداد اختلاف بیشتر شود.

تعویض‌های اجباری در این جام دست از سر کی‌روش بر نمی‌دارد. این بار نوبت میلاد محمدی بود تا در وقت‌های اضافه مصدوم شود و جای خودش را به علی کریمی بدهد. با این تعویض حاج‌صفی به پشت دفاع چپ رفت و کریمی در میانه زمین جای او را گرفت.

و اما در آخرین دقیقه از وقت‌های اضافه بالاخره دروازه ایران را باز کرد اما کی‌روش خوش‌شانس بود که این بازیکن در شرایط افساید گل را به ثمر رساند تا بازی در نیمه اول با همان نتیجه یک بر صفر به پایان برسد.

نیمه دوم با یک تعویض برای هر دو تیم آغاز شد. آزمون که در نیمه اول چیزی نشان نداده بود، جای خودش را به قدوس داد تا قصه گرم کردن‌های ایسن بازیکن در جام جهانی تمام شود. در آغاز نیمه دوم هم پولیسچ از زمین بیرون رفت تا شاید مدافعان تیم ملی نفسی به راحتی بکشند.

اوضاع در نیمه مربیان کمی برای تیم ملی بهتر شد و دقیقه ۶۵ چیزی نمانده بود تا سامان قدوس کار را به تساوی بکشاند و یکی دیگر از تعویض‌های طلایی کی‌روش لقب بگیرد اما شوت او از پشت شش قدم به خطرناک‌ترین شکل ممکن به بیرون رفت.

کی‌روش هرچقدر از تماشاگران و تشویق‌های آنها راضی بود و در طول بازی چندباری از آنها تشکر کرد، از بسازی رضاییان راضی نبود و چندباری از خجالت او در آمد. بازی رامین هیچ تناسبی با روحیه خوب او هنگام گرم کردن نداشت.

کی‌روش و ۲ تعویض هجومی برای ماندن در جام؛ ترابی جای نوراللهی و ابوالفضل جلالی جای حاج‌صفی. این تعویض‌ها به ایران کمکی می‌کنند؟

یک تعویض هجومی دیگر برای تیم ملی؛ کریم انصاری فرد جای قلی‌زاده را در ترکیب گرفت تا شاید همانند جام جهانی قبل برای ایران گل بزند و تیم کی‌روش را در جام نگه دارد.

با تعویض‌های ۲ تیم، مالکیت توپ در نیمه مربیان برای ایران بود اما خبری از موقعیت‌های خطرناک روی دروازه آمریکا نشد. ضربه سر پورعلی گنجی در وقت‌های اضافه یکی از موقعیت‌های خطرناک ایران بود که می‌توانست تیم را به مرحله حذفی ببرد اما توپ او هم از کنار دروازه به بیرون رفت. به هر حال تیم ملی ایران هیچ‌وقت تا این اندازه به مرحله حذفی نزدیک نبود اما نشد که بشود و حماسه تیم کی‌روش در قطر نیمه تمام ماند.

نشد که پیشه...

تیم ملی ایران فقط یک تساوی با مرحله حذفی جام جهانی فاصله داشت اما این بار هم نشد که تیم از مرحله گروهی صعود کند

